

gens foretagelse afholdte almindelige folketælling findes bymæssige bebyggelser med over 2 000 indbyggere, med købstadkommuner i henseende til de skattefrie indkomst-beløb og skattefrie fradrag. Ved den foreslåede tilføjelse hertil er der åbnet mulighed for, at en landkommune kan opnå de højere skattefrie fradrag m. v. også i tidsrummet mellem de almindelige folketællinger, hvilket udvalget har anset for rimeligt.

Ved *ændringsforslag nr. 5* er det såkaldte lønmodtagerfradrag, jfr. lovbekendtgørelse nr. 512 af 21. december 1951 § 20, foreslået forhøjet fra 300 kr. til 400 kr.

Ved bestemmelsen i *ændringsforslag nr. 6* hjemles der adgang for skatterådene til i visse tilfælde bevillingsmæssigt at indrømme nedsættelse i den skattepligtige indkomst for skatteydere, der i tiden mellem den 1. april 1950 og den 1. december 1952 første gang har etableret eller overtaget en selvstændig erhvervsvirksomhed, hvoraf de stadig er indehavere.

Bestemmelsen, der er at betragte som et forsøg, har kun gyldighed for skatteåret 1953—54.

Sager om sådan nedsættelse skal behandles efter reglerne i statsskattelovens § 28, jfr. § 23, om bevillingsmæssig nedsættelse, hvor særlige forhold taler for, at en skattepligtig ikke ansættes efter sin hele skatteindtægt. De vil herefter blive behandlet først af vedkommende kommunale ligningsmyndighed og derefter af skatterådet, der træffer afgørelsen. Går denne afgørelse skatteyderen imod, står den sædvanlige adgang ham åben til at ansøge om lempelse af de pålignede skatter hos vedkommende myndigheder.

Efter ændringsforslaget skal skatteyderens økonomiske forhold efter skatterådets skøn tale for en nedsættelse, og det skal herved særlig være af betydning, om skatteyderen i forbindelse med virksomhedens etablering eller overtagelse har måttet påtage sig en gæld, der såvel i henseende til gældens størrelse som navnlig også i henseende til afdragsvilkårene må anses for at være meget tyngende for ham. Skatterådet må

kræve fornøden dokumentation for gælden og afdragsvilkårene, og det må påse, at gælden alene stammer fra etableringen eller overtagelsen af virksomheden.

Man har med bestemmelsen tilsigtet at muliggøre skattelempelse for sådanne skatteydere, der i den periode, hvori skatterne for skatteåret 1953—54 skal udredes, skal klare så tyngende afdragsforpligtelser, hidrørende fra etableringen eller overtagelsen af virksomheden, at de, selv med et beskedent privatforbrug, ikke vil have tilstrækkelige midler til en normal drift af virksomheden, såfremt der blev pålignet dem skat af den fulde skattepligtige indkomst.

Der må lægges vægt på, at skatteyderen har *måttet* påtage sig meget tyngende gælds- og afdragsforpligtelser. Har skatteyderen selv tilbudt kreditor videregående afdragsydelse, end denne har forlangt, eller har han optaget lån med særlig tyngende afdragsforpligtelser, uanset at andre lånemuligheder med lempeligere afdragsvilkår stod ham åben, kan der ikke tages hensyn til de afdragsvilkår, der går ud over de vilkår, der kunne være opnået. Det samme gælder naturligvis, hvis skatteyderen har optaget tyngende lån i stedet for ved etableringen eller overtagelsen at investere sin egenkapital. Det bør ligeledes undersøges, om skatteyderen har haft mulighed for at foretage opsparing forinden etableringen eller overtagelsen, således at han kunne have haft en opsparet egenkapital at indsætte ved virksomhedens etablering eller overtagelse. Er dette tilfældet, bør der ikke tages hensyn til den som følge af manglende opsparing stiftede gæld og afdragsforpligtelserne vedrørende denne.

Bestemmelsens stk. 3 sætter en almindelig overgrænse for nedsættelsen, idet den fastsætter, at ingen skatteyder — uanset arten af hans virksomhed — kan få en nedsættelse i indkomsten på mere end 3 000 kr.

For skatteydere, hvis virksomhed består i land-, skov- eller havebrug, opstiller bestemmelsens stk. 2 herudover visse særlige betingelser og begrænsninger for nedsættelsen. For at sådanne skatteydere skal